

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 460/2015-33

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 2. decembra 2015 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošíkovej a zo sudcov Sergeja Kohuta a Ladislava Orosza (sudca spravodajca) v konaní o sťažnosti [REDAKČNÝ KROJ], [REDAKČNÝ KROJ], zastúpenej advokátom [REDAKČNÝ KROJ], [REDAKČNÝ KROJ], ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 25 Cb 101/2010, za účasti Okresného súdu Bratislava I, takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDAKČNÝ KROJ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 25 Cb 101/2010 porušené boli.

2. Okresnému súdu Bratislava I p r i k a z u j e , aby v konaní vedenom pod sp. zn. 25 Cb 101/2010 konal bez zbytočných priet'ahov.

3. [REDAKOVANÉ] p r i z n á v a finančné zadost'učinenie v sume 2 500 € (slovom dvetisícpäťsto eur), ktoré jej j e Okresný súd Bratislava I p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Bratislava I j e p o v i n n ý uhradiť [REDAKOVANÉ] trovy konania v sume 296,44 € (slovom dvestodevät'desiatšesť eur a štyridsaťštyri centov) na účet jej právneho zástupcu [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 27. mája 2015 doručená s'ťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „s'ťažovateľka“), zastúpenej advokátom [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 25 Cb 101/2010 (ďalej len „napadnuté konanie“).

Zo s'ťažnosti a z jej príloh ústavný súd zistil, že s'ťažovateľka je účastníčkou konania o zrušenie rozhodcovského rozsudku vedeného okresným súdom pod sp. zn. 25 Cb 101/2010 v procesnom postavení navrhovateľky. Návrh na začatie konania bol okresnému súdu doručený 25. mája 2010.

Sťažovateľka v sťažnosti okrem prehľadu procesných úkonov okresného súdu v napadnutom konaní uvádza:

«... priedahmi je poznačené konanie okresného súdu odo dňa podania žaloby na súd, kedy o odklade vykonateľnosti napadnutého rozhodcovského rozsudku rozhodol až po takmer 5 mesiacoch od začatia konania a pojednávanie otvoril až dňa 6. 3. 2015, t. j. po 4 rokoch a 9 mesiacoch od začatia konania. Do tej doby bola činnosť okresného súdu poznačená buď úplnou nečinnosťou, alebo neefektívnou činnosťou (odročovanie pojednávaní dňa 25. 9. 2013, 7. 3. 2014, 5. 12. 2014). Odo dňa 6. 3. 2015 je okresný súd opätovne nečinný, jednak dôvod odročenia pojednávania na neurčito („za účelom vykonania potreby dokazovania“) nie je podľa nás akceptovateľný, a najmä, od tej doby sa sťažovateľka pravidelne telefonicky na predmetné konania informuje prostredníctvom informačného centra, avšak odo dňa odročenia pojednávania na neurčito (6. 3. 2015) súd vo veci opätovne napriek prísľubom predsedníčky súdu nekonal.»

Sťažovateľka žiada, „aby jej bolo priznané za porušenie jej práv garantovaných ústavou a dohovorom aj primerané finančné zadostučinenie, v sume 5.000 €. Na odôvodnenie takej požiadavky sťažovateľka uvádza, že zdĺhavosťou namietaného konania naďalej pretrváva a prehlbuje sa stav jej právnej neistoty, v ktorej sa ocitla po podaní žaloby na okresný súd. Právna neistota je daná tým, že na podklade rozhodcovského rozsudku, ktorý sťažovateľka považuje za úplne nezákonný, sa začala v roku 2010 exekúcia na jej majetok... Nakoľko okresný súd nerozhodol včas o odklade vykonateľnosti namietaného rozhodcovského rozsudku, žalobkyňa v záujme odvrátenia exekúcie na podklade rozhodcovského rozsudku vo vzťahu k svojmu obydlIU (bytu) zložila dňa 7. 9. 2010 do úschovy exekútorky [REDACTED] sumu 21.115,14 €. Uvedenú sumu si sčasti požičala, sčasti mala z vlastných zdrojov, ale dôležité je, že túto sumu do dnešného dňa nemá k dispozícii, resp. nevie, či bude mať k dispozícii, práve kvôli priedahom v konaní okresného súdu (nakoľko exekučné konanie je prerušené až do právoplatnosti tohto konania na okresnom súde)... Plynutím času sťažovateľka stráca dôveru v súdne orgány Slovenskej republiky, stráca dôveru v spravodlivosť a nadobudla pocit, že jej právo na súdnu ochranu nemá reálny obsah.“

Na základe argumentácie uvedenej v sťažnosti sťažovateľka žiada, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Okresný súd Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 25 Cb 101/2010 porušil základné právo sťažovateľky [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresný súd Bratislava I je povinný vyplatiť [REDAKOVANÉ] sumu 5.000 € ako primerané finančné zadosťučinenie, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Okresnému súdu Bratislava I sa prikazuje konať vo veci bez zbytočných prietahov.

4. Okresný súd Bratislava I je povinný nahradiť sťažovateľke trovy konania v sume 296,44 € na účet jeho právneho zástupcu, advokáta [REDAKOVANÉ]... do pätnástich dní od právoplatnosti tohto nálezu.“

Ešte pred predbežným prerokovaním ústavný súd požiadal predsedníčku okresného súdu o vyjadrenie k sťažnosti. Na žiadosť ústavného súdu reagovala predsedníčka okresného súdu v prípise sp. zn. Spr 3510/2014 z 2. júla 2015, v ktorom okrem prehľadu procesných úkonov tiež uvádza:

„Z jednotlivých úkonov (najmä z obsahu nariadených pojednávaní) je zrejmé, že dôvodom, pre ktorý sa samotné konanie časovo predĺžilo, bolo neustále odročovanie pojednávaní, či už z dôvodu práceneschopnosti právneho zástupcu odporcu ako aj následné vyhlásenie konkurzu na majetok odporcu a s tým súvisiace problémy s doručovaním predvolania na pojednávanie. Na poslednom pojednávaní sa uskutočnil výsluch navrhovateľky a súd považuje za potrebné vykonať ďalšie dokazovanie. Preto námietka sťažovateľky, že súd je nečinný, nakoľko dôvod odročenia pojednávania dňa 06. 03. 2015 na neurčito za účelom vykonania dokazovania považuje za neakceptovateľný, keďže podľa jej názoru je spor možné rozhodnúť na podklade predložených listinných dôkazov, nie je opodstatnená.

Je pravdou, že zo strany sťažovateľky bola dňa 24. 10. 2014 podaná sťažnosť na prietahy v konaní vedená pod Spr. 2354/2014, ktorá bola vybavená ako dôvodná. Zákonná sudkyňa bola na zistené prietahy v konaní upozornená a zároveň bola požiadaná,

aby vo veci konala ďalej bez priedahov. V súvislosti s uvedeným musím vysloviť nesúhlas s tvrdením sťažovateľa, že od podania predmetnej sťažnosti a jej vybavenia pretrváva nečinnosť súdu v namietanej veci. Ako vyplýva zo spisového materiálu, v čase podania sťažnosti bol v namietanej veci vytýčený termín pojednávania, ktorý však bol odročený z dôvodu nedoručenia predvolania na pojednávanie správcovi konkurznej podstaty odporcu. Následne bol vo veci dňa 13. 01. 2015 vytýčený ďalší termín pojednávania a to na 06. 03. 2015 o 10:00 hod.“

Uznesením č. k. II. ÚS 460/2015-19 z 29. júla 2015 ústavný súd prijal sťažnosť sťažovateľky na ďalšie konanie v rozsahu namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priedahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 25 Cb 101/2010.

Po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie vyzval ústavný súd predsedníčku okresného súdu, aby prípadne doplnila predchádzajúce vyjadrenie okresného súdu k sťažnosti a zároveň oznámila, či trvá na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie. Predsedníčka okresného súdu v prípise sp. zn. Spr. 3432/2015 z 23. septembra 2015 oznámila, že súhlasí s tým, aby ústavný súd upustil od ústneho pojednávania, a svoje predchádzajúce vyjadrenie k sťažnosti nedoplnila.

Následne vyzval ústavný súd právneho zástupcu sťažovateľky, aby sa vyjadril, či trvá na konaní ústneho pojednávania, a zároveň mu zaslal vyjadrenia predsedníčky okresného súdu sp. zn. Spr. 3510/2014 z 2. júla 2015 a sp. zn. Spr. 3432/2015 z 1. júla 2015 a z 23. septembra 2015 na vedomie a prípadné zaujatie stanoviska.

Právny zástupca sťažovateľky v podaní doručenom ústavnému súdu 12. októbra 2015 oznámil, že súhlasí s upustením od ústneho pojednávania, a k vyjadreniu predsedníčky okresného súdu okrem iného uviedol:

„Skutočnosť, uvádzaná vo vyjadrení, že dôvodom zdlhavosti konania je neustále odročovanie pojednávania, nie je úplná, pretože:

- Vyjadrenie nijako nevysvetľuje časový úsek nečinnosti do nariadenia prvého pojednávania na deň 26. 10. 2012, pričom je evidentný prieťah súdu napríklad v období od 4. 3. 2011 do 17. 9. 2012, kedy súd nevykonával vo veci žiadny úkon,

- Vyjadrenie nijako nevysvetľuje veľké časové odstupy medzi pojednávania, napríklad medzi pojednávania nariadenými na deň 26. 10. 2012 a na deň 25. 9. 2013, pričom aj v ďalšom priebehu konania súd odročoval vec na neurčito, napriek tomu, že bolo možné v súlade s § 119 ods. 4 OSP oznámiť termín konania nového pojednávania,

- Pokiaľ Vyjadrenie poukazuje na sťaženie konania v súvislosti s konkurzom odporcu, tak je nutné poznamenať, že pokiaľ by súd postupoval vo veci plynule od momentu začatia konania, tak konanie by bolo v čase vyhlásenia konkurzu (dňa 20. 2. 2014) už dávno skončené... pocit krivdy sa u sťažovateľky ešte zvýšil tým, že jej urgencie ponechával súd bez odozvy a dokonca na pojednávani dňa 7. 3. 2014 zákonná sudkyňa nástojila smerom k sťažovateľke na späťvzatí návrhu. “

Vzhľadom na oznámenia právneho zástupcu sťažovateľky a predsedníčky okresného súdu, že netrvajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávania, ústavný súd v súlade s § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil od ústneho pojednávania, pretože dospel k záveru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Ústavný súd zisťoval skutočnosti o doterajšom priebehu napadnutého konania zo sťažnosti, z obsahu spisu okresného súdu sp. zn. 25 Cb 101/2010 a z písomného vyjadrenia predsedníčky okresného súdu, ktorá v rámci podrobného prehľadu procesných úkonov vykonaných v napadnutom konaní najmä uviedla:

„Z obsahu spisového materiálu namietanej veci spis. zn. 25 Cb/101/2010 vyplýva, že v namietanej veci boli od začatia konania, to je dňa 25. 05. 2010, kedy bol návrh vo veci samej doručený Okresnému súdu Bratislava I, vykonané nasledujúce procesné úkony súdu a účastníkov konania:

Dňa 27. 08. 2010 navrhovateľ požiadal súd o urýchlené konanie.

Dňa 13. 09. 2010 súd vyzval rozhodcovský súd na zaslanie rozhodcovského spisu.

Dňa 01. 10. 2010 rozhodcovský súd doručil tunajšiemu súdu požadovaný rozhodcovský spis.

Dňa 18. 10. 2010 súd vyzval odporcu na vyjadrenie k návrhu.

Uznesením č. k. 25 Cb/101/2010-45 zo dňa 20. 10. 2010 súd rozhodol o odložení vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku až do právoplatného skončenia veci.

Dňa 26. 11. 2010 doručil odporca svoje vyjadrenie k návrhu na začatie konania.

Dňa 10. 01. 2011 súd doručoval vyjadrenie odporcu navrhovateľovi.

Dňa 24. 02. 2011 Okresný súd Poprad požiadal tunajší súd o podanie správy o stave konania 25 Cb/101/2010.

Dňa 04. 03. 2011 súd odpovedal Okresnému súdu Poprad na jeho žiadosť.

Dňa 09. 03. 2011 odporca zaslal súdu svoje ospravedlnenie spolu so žiadosťou o odročenie nariadeného pojednávania z dôvodu jeho práceneschopnosti.

Dňa 31. 08. 2011 navrhovateľ svojím podaním požiadal súd o vytýčenie termínu pojednávania.

Dňa 17. 09. 2012 súd vytýčil termín pojednávania na 26. 10. 2012 o 09:00 hod.

Dňa 12. 08. 2013 súd vytýčil termín pojednávania na deň 25. 09. 2013 o 09:00 hod..

Dňa 25. 09. 2013 bol spísaný úradný záznam o odročení pojednávania na neurčito z dôvodu ospravedlnenie odporcu z účasti na pojednávaní.

Dňa 27. 11. 2013 súd vytýčil termín pojednávania na 07. 03. 2014 o 09:40 hod..

Dňa 27. 02. 2014 právna zástupkyňa odporcu oznámila, že proti odporcovi bolo začaté konkurzné konanie a jej plnomocenstvo z tohto dôvodu zaniklo.

Dňa 07. 03. 2014 súd odročil pojednávanie na neurčito z dôvodu vyhlásenia konkurzu na odporcu.

Dňa 18. 03. 2014 navrhovateľ oznámil, že trvá na podanej žalobe a nesúhlasí so zastavením príp. prerušením konania.

Dňa 01. 08. 2014 zaslal navrhovateľ súdu urgenciu vytýčenia termínu pojednávania.

Dňa 20. 10. 2014 súd vytýčil termín pojednávania na 05. 12. 2014 o 09:00 hod.

Dňa 05. 12. 2014 súd odročil termín pojednávania na neurčito z dôvodu, že sa predvolanie na pojednávanie nepodarilo doručiť správcovi konkurznej podstaty úpadcu - odporcovi.

Dňa 13. 01. 2015 súd vytýčil termín pojednávania na deň 06. 03. 2015 o 10:00 hod.

Dňa 06. 03. 2015 sa konalo pojednávanie, na ktorom súd vykonal výsluch navrhovateľky a odročil pojednávanie na neurčito z dôvodu potreby vykonania dokazovania.“

Ústavný súd zo spisu okresného súdu vedeného pod sp. zn. 25 Cb 101/2010 zistil, že popis doterajšieho priebehu konania obsiahnutý vo vyjadrení predsedníčky okresného súdu zodpovedá obsahu označeného spisu, a preto z neho pri rozhodovaní o sťažnosti sťažovateľky vychádzal.

III.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Predmetom konania pred ústavným súdom je rozhodovanie o tom, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 25 Cb 101/2010 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného

v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak, ako právoplatným rozhodnutím súdu“ (IV. ÚS 221/04).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu a sudcu vyplýva z § 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Sudca je podľa § 117 ods. 1 OSP povinný urobiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov. Ďalšia významná povinnosť pre sudcu vyplýva z § 119 ods. 1 a ods. 4 OSP, podľa ktorého sa pojednávanie môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Ak súd zistí, že existuje dôležitý dôvod na odročenie pojednávania, bez zbytočného odkladu informuje tých, ktorí boli predvolaní alebo upovedomení. Súd spravidla uvedie deň, kedy sa bude konať nové pojednávanie. Dôvod na odročenie sa uvedie v zápisnici alebo poznamená v spise.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, IV. ÚS 99/07) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd v rámci prvého kritéria prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02, IV. ÚS 187/07). Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj sťažnosť sťažovateľky.

1. Pokiaľ ide o kritérium, ktorým je právna a faktická zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že konania o návrhoch na zrušenie rozhodcovských rozsudkov tvoria bežnú súčasť sporovej agendy všeobecných súdov v občianskom súdnom konaní. Ústavný súd preto nepovažuje prerokúvanú vec za právne zložitú. Z predloženého vyjadrenia predsedníčky okresného súdu a spisu okresného súdu nevyplýva ani skutková zložitosť napadnutého konania.

2. Správanie sťažovateľa ako účastníka konania je druhým kritériom, ktoré sa uplatňuje pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Ústavný súd zo zapožičaného súdneho spisu nezistil žiadnu významnú okolnosť, ktorú by bolo potrebné pripísať na ťarchu sťažovateľky, ktorá je účastníčkou konania, v súvislosti s priet'ahmi v tomto konaní.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal hodnotením postupu okresného súdu v namietanom konaní, pričom vychádzal zo svojej ustálenej judikatúry, v zmysle ktorej zbytočné priet'ahy v konaní môžu byť zapríčinené nielen samotnou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou činnosťou, teda takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty (II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08).

Zo súdneho spisu sp. zn. 25 Cb 101/2010 vyplýva, že v doterajšom priebehu napadnutého konania sa vyskytli obdobia neodôvodnenej nečinnosti okresného súdu (od 10. januára 2011 do 26. októbra 2012, od 26. októbra 2012 do 25. septembra 2013, od 7. marca 2014 do 5. decembra 2014).

Ďalšie pochybenie okresného súdu podľa názoru ústavného súdu spočíva v tom, že konanie ako celok je poznačené neefektívnou, resp. nesústredenou činnosťou súvisiacou najmä s prípravou pojednávania, keď okresný súd takmer až po piatich rokoch od doručenia návrhu na začatie konania prerokoval vec na pojednávaní [po predchádzajúcom opakovanom odročovaní predovšetkým z procesných dôvodov (napr. pre nevykázané doručenie predvolania účastníka na pojednávanie, pre ospravedlnenie odporcu z dôvodu práceneschopnosti)]. Takýto postup nesmeruje efektívne k odstráneniu stavu právnej neistoty účastníka konania, a preto nie je zlučiteľný so základným právom sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov.

Zohľadňujúc doterajšiu dĺžku namietaného konania (vyše päť rokov), predmet sporu, ktorým je zrušenie rozhodcovského rozhodnutia, a jeho význam pre sťažovateľku, ústavný súd dospel k záveru, že v jeho doterajšom priebehu došlo k zbytočným prietahom, ktoré boli spôsobené jednak neodôvodnenou nečinnosťou, ako aj neefektívnou, resp. nesústredenou činnosťou okresného súdu. Na tomto základe ústavný súd rozhodol, že postupom okresného súdu v namietanom konaní bolo porušené základné právo sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jej právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku tohto nálezu).

Vzhľadom na skutočnosť, že napadnuté konanie nebolo v čase rozhodovania ústavného súdu ešte právoplatne skončené, ústavný súd podľa čl. 127 ods. 2 ústavy prikázal okresnému súdu, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 25 Cb 101/2010 konal bez zbytočných prietáhov (bod 2 výroku tohto nálezu).

IV.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadostučinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadostučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Z ustanovenia § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde vyplýva, že ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadostučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Cieľom primeraného finančného zadostučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (m. m. napr. IV. ÚS 210/04).

Sťažovateľka sa domáha priznania primeraného finančného zadostučinenia v sume 5 000 € z dôvodov citovaných v časti I tohto nálezu.

Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadostučinení ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza aj Európsky súd pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadostučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Vzhľadom na charakter neefektívnej činnosti okresného súdu, berúc do úvahy obdobia jeho neodôvodnenej nečinnosti a doterajšiu dĺžku napadnutého konania, dospel

ústavný súd k záveru, že v danom prípade bude priznanie finančného zadost'učinenia v sume 2 500 € primerané konkrétnym okolnostiam prípadu (bod 3 výroku tohto nálezu).

Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Ústavný súd v zmysle § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol o úhrade trov konania sťažovateľky, ktoré jej vznikli v súvislosti s jej právnym zastupovaním advokátom [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ]. Ústavný súd vychádzal pri rozhodovaní o priznaní trov konania z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za I. polrok 2014, ktorá bola 839 € (za 2 úkony urobené v roku 2015).

Úhradu priznal za dva úkony právnej služby vykonané (prevzatie a prípravu zastúpenia, podanie sťažnosti) v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 3 a § 13a ods. 1 písm. a) a c) a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“).

Sťažovateľke priznal za každý úkon vykonaný v roku 2015 sumu 139,83 € a režijný paušál (§ 16 ods. 3 vyhlášky) za 2 úkony vykonané v roku 2015 po 8,39 €, čo spolu predstavuje sumu 296,44 € (bod 4 výroku tohto nálezu).

Úhradu za písomné vyjadrenie z 9. októbra 2015 ústavný súd, prihliadajúc na jeho obsah, nepriznal.

Priznanú úhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľky (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. decembra 2015